

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 123: Đồng Thể: Tướng Tuy Có Khác Biệt Nhưng Bản Thể Là Đồng Nhất, Đó Chính Là Nhất Pháp Giới

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 009)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đồng Thể, tướng tuy biệt nhi thể đồng, Nhất Pháp Giới dã.】 *(Dịch nghĩa: Đồng Thể, tướng tuy có sai khác nhưng bản thể là đồng nhất, đó là Nhất Pháp Giới vậy.)*

“Nhất Pháp Giới”, Một là chân thật, hai chính là giả. Người học Phật chúng ta phải vĩnh viễn ghi nhớ thật kỹ câu này: Một mới là chân thật. Cho nên, Niệm Phật dạy quý vị phải “nhất tâm xưng niệm”, nhất tâm là chân tâm, nhị tâm (hai tâm) chính là vọng tâm; nhị tâm chẳng phải là chân tâm, nhất tâm mới là chân tâm.

Nhất Pháp Giới là Thể (bản thể). Thập Pháp Giới, vô lượng pháp giới đều là từ Nhất Pháp Giới mà sanh ra. Nhất Pháp Giới là bản thể. Vì sao lại sanh ra Thập Pháp Giới, sanh ra vô lượng pháp giới? Vô lượng pháp giới là từ trong phân biệt, vọng tưởng mà biến hiện ra. Đây chính là điều mà Đức Thế Tôn thường nói trên các kinh điển Đại Thừa: “Nhất thiết pháp tùng tâm tướng sanh” (Tất cả các pháp đều từ ý tưởng của tâm mà sanh ra). Tất cả các pháp, thực sự mà nói, chính là Thập Pháp Giới, vô lượng vô biên pháp giới, là từ đâu mà đến? Là từ trong tâm tướng mà đến. Cho nên, việc quán tưởng là vô cùng quan trọng.

Một người trong đời này có hạnh phúc hay không, hoàn toàn tỷ lệ thuận với ý niệm của người đó. Nếu tư tưởng của họ rất lành mạnh, thì thân thể của họ nhất định rất tốt. Tư tưởng lành mạnh thuần chánh, thân thể người này nhất định rất khỏe mạnh, nhất định rất vui vẻ, rất hạnh phúc, rất mỹ mãn. Nếu tư tưởng của họ có vấn đề, thì thân thể không thể nào khỏe mạnh được. Tư tưởng có những vấn đề gì? Là suốt ngày từ sáng đến tối cứ suy nghĩ vẩn vơ, hồ tư loạn tưởng, thì vấn đề của họ liền ập đến.

Tư tưởng thuần chánh, nói với chư vị, nghĩ một việc thôi, đó gọi là thuần chánh. Ví dụ như trong pháp thể gian, quý vị đi học, quý vị thường thường chỉ nghĩ đến bài vở công phu của mình, đây là thuần chánh, người đó không có suy nghĩ lung tung. Quý vị làm việc, quý vị ở trong ngành nghề này, ngày ngày quý vị chỉ nghĩ đến công việc trong ngành nghề của mình, làm thế nào để phát triển sự nghiệp, làm thế nào để giúp đỡ xã hội này, đây là tư tưởng rất thuần chánh. Quả thật đúng như trong pháp thể gian có nói, quý vị được phước báo, quý vị được mạnh khỏe sống lâu, đều có thể đạt được cả. Tư tưởng thuần chánh chính là: việc học của tôi, sự nghiệp của tôi, nhất định phải giúp ích cho xã hội này. Nếu như niệm niệm đều vì lợi ích cá nhân của riêng mình, thì tư tưởng này không lành mạnh; vì tất cả chúng sanh, vì đại chúng, đây mới là lành mạnh.

Cách suy nghĩ của Phật Bồ Tát là làm tấm gương tốt cho tất cả chúng sanh tận hư không trọn khắp pháp giới, điều này tôi đã giảng bao nhiêu lần rồi, đây gọi là tư tưởng lành mạnh nhất. Cho nên thân của Phật, thân mà Ngài chứng được là Thân Kim Cang Bất Hoại.

Cái tư tưởng tệ hại nhất của người thế gian chúng ta chính là “nghĩ đến bệnh”, vốn dĩ không có bệnh, vừa nghĩ thì bệnh liền đến. Bệnh từ đâu mà ra? Từ trong quán tưởng mà ra. Hôm nay nghĩ đến bệnh này, ngày mai nghĩ đến bệnh kia, nghĩ đến nỗi toàn thân đều là bệnh, vậy là hỏng rồi, hỏng bét rồi! Đây là cách suy nghĩ không lành mạnh nhất, bất hạnh nhất, điều này chúng ta cần phải biết.

Cho nên, có một số người đã mang bệnh, thậm chí là bệnh rất nặng, nếu họ chịu tin tưởng, chỉ cần ý niệm vừa chuyển đổi, thì bệnh của họ lành lại rất nhanh, bác sĩ trị liệu cũng vô cùng hiệu quả. Cần phải chính nơi bản thân họ chuyển đổi ý niệm, từ nay về sau đừng nghĩ đến bệnh nữa. Nghĩ đến Phật tốt biết bao! Nghĩ Phật sẽ thành Phật, nghĩ Bồ Tát thì thành Bồ Tát, nghĩ bệnh thì mắc bệnh, nghĩ chết thì sống không nổi, đây là đạo lý nhất định, nghĩ gì thì biến hiện ra cái đó. Thập Pháp Giới, vô lượng pháp giới, đều là từ tâm tưởng sanh.

Biết rằng tất cả vô lượng vô biên pháp giới đều cùng một Chân Như Bản Tánh, Chân Như Bản Tánh chính là Thể, là cùng một Thể. Phật Bồ Tát đã thấu suốt, đã nhìn thấy rồi, cho nên đối với tất cả chúng sanh, cái mà các Ngài bố thí là “Vô Duyên Đại Từ”. Duyên là điều kiện, là không có điều kiện! Giúp đỡ tất cả chúng sanh, tận tâm tận lực mà không có điều kiện. Tại sao không có điều kiện? Vì các Ngài biết là “cùng một thể” (đồng thể).

Chúng ta ngày nay làm việc gì cũng đều phải nói đến giá cả, đều phải nói đến điều kiện, tại sao vậy? Vì chúng ta không biết là cùng một thể, không thừa nhận là cùng một thể, cho nên tất cả đều phải nói điều kiện, điều kiện thỏa thuận không xong thì không chịu giúp đỡ, là do không biết là đồng thể. Chỉ có chư Phật và các bậc Pháp Thân Đại Sĩ các Ngài mới thấu hiểu, các Ngài đã chứng đắc rồi.

Cho nên chúng ta phải thường xuyên suy nghĩ, tất cả chúng sanh là đồng thể, tướng trạng tuy không giống nhau, nhưng cái Thể là giống nhau. Mà cái Thể này là gì? Thật sự mà nói chính là Thanh Tịnh Tâm. Nếu như trong tâm mọi người “nhất niệm bất sanh” (một niệm cũng không sanh khởi), thì cái tâm này là tương đồng, là như nhau. Tâm của chư Phật Như Lai là nhất niệm bất sanh, nếu tâm của chúng ta cũng nhất niệm bất sanh, thì cùng một tâm với chư Phật Như Lai.

Quý vị phải biết rằng, hễ “cùng một tâm”, thì công đức ấy không thể nghĩ bàn, cùng một tâm thì sẽ cùng một trí tuệ, cùng một đức năng, tất cả đều giống nhau rồi. Đạo lý sự thật này quý vị thật sự nắm rõ, thật sự thấu triệt rồi, quý vị mới biết được pháp môn Niệm Phật là không thể nghĩ bàn. Vì sao? Pháp môn Niệm Phật là trực tiếp tu Thanh Tịnh Tâm, nó không có quanh co uốn lượn, không có bất kỳ sự vòng vo hay rắc rối nào, mà là trực tiếp liễu đương (thẳng tắt ngay đó) tu Thanh Tịnh Tâm. Thanh Tịnh Tâm chính là Phật Tánh, Thanh Tịnh Tâm chính là thành Phật. Vô lượng trí tuệ đức năng của Như Lai đều là từ trong Thanh Tịnh Tâm mà sanh ra. Phương pháp này, thật sự mà nói là rất cao, rất diệu! Hơn nữa lại không khó, ai ai cũng đều có thể tu học.

Đây chính là Đồng Thể.